

vt alioſum nequeant commutari. Qualis enim vinolentus hic eſt, talis quitquam alius factus à natura eſt, ſcilicet alius loquax, alius mente commotus, alius lacrymabundus: nam tales vinum quoque inſormat. Ex quo illud Homeri, Me victum Baccho lacrymas effundere dicunt. Quirpe miſericordes interdum redduntur, & aliàs efferri, aliàs taciturni. Sunt enim qui rurfus taceant, & maximè qui ex melancholicis mente feruè ſummoti, cogitabūdi eſſe ſoliti ſunt. Quinetiam ad amandū propenſiores vinum facere idoneum eſt: indicium, quòd ſape qui potat, vel oſculari eos adducitur, quibus nemo ſobrius date oſculum velit, vel quia deformes ſunt, vel quia ætate prouecti: vinum tamè non longo hæc auget tempore, ſed breui. Natura ſanè, dum vita eduret, aſſiduis incrementis amplificat. Alij namque audaces, & temerarij, alij taciturni, alij miſericordes, alij timidi per naturam & inſtituuntur, & augentur: quas ob res eandem eſſe cauſam conſtat, qua vel vinum, vel natura mores cuique inſeminare poſſit, & augere. Conſici nanque in dies vi caloris omnia ſolent. Habitui igitur, naturæque atra bilis flatus ciere datum eſt. Quocirca vitia corporis, quæ ſtatum præ ſe ferunt, illiūque dolores, atra bili medici tribuunt. Et vinum verè flatus mouere nimirum poteſt: quam ob rem ſimilem ambo iſthæc fortiuntur naturam, atra bilis, & vinum. Conſtat, vinum eam habere vim è ſpuma, quam excitat: Oleum enim, quamuis calidum, nihil ſpumat: vinū largè, ampliūſque nigrum, quàm album, quia calidius, & corpulentius eſt. Vnde fit, vt cupiditatem Veneris accendere vinum poſſit. Quare non ineptè Venerem iunctam Baccho autumant. Et melancholici quoque magna ex parte libidine affluentius concitantur. Concubitus enim flatus copia agitur: cuius indicium, quòd penis ex paruo citiſſimè in molem augetſcit inſignem: niſi enim flatus non ita extumeſcere poteſt: atque etiam prius, quàm tempus promendi feminis fit, voluptas quædam geſtiens pueris adhuc oritur, cum ià publi propinqui, teſticulos per libidinem pruriunt: quod ſcilicet ob id ipſum fit, quia flatus per meatus tranſit, quâ poſtea humor perferitur. Et feminis quoque in concubendo profuſionem, eiectionemque, à ſpiritu impellente fieri perſpicuum eſt. Igitur vel in eſculentorū, potulentorūque ordine meritò ea libidinè mouet, quæ locū genitalem flatu implent. Ex quo fit etiā, vt

A ἡδὸς εἰσὶ τινες ἀνδρωποῖ. οἷον γὰρ οὐκ ἔστι μεθυσθῆναι ἄλλοις, ἄλλοις περὶ πικρῶτος φύσει ὄζει ὁ μῦθ, λάλος ὁ δὲ, κενικημῶνος ὁ δὲ, ἀείδων κρις ποιεῖ γὰρ πινὰς καὶ πινούτοισ. δι' ὃ καὶ Ὀμηροῦ ἐποίησε, καὶ μέ φησι δάκρυ πλύνειν βεβαρυμῶνον οἴνω. καὶ γὰρ ἐλαχμῶνες ποτε γίνονται, καὶ ἀγροὶ καὶ σιωπηλοί. ἔτι οἱ ἐν λυποσσιωπῶσι, καὶ μέλιτι τῆς μελαγχολικῶν ὄσοι εἰσατε πικροὶ ποιεῖ δὲ καὶ φιλητικοὶ

B ὁ οἶνος σημεῖον δὲ, ὅτι πορὰ γὰρ τὸ πῖνον καὶ τῆς σφραγῆ φιλείν, οἷς νήφρον οὐδ' αἰ εἶς φιλήσων, ἢ διὰ τὸ εἶδος, ἢ διὰ τὴν ἡλικίαν. ὁ μῦθ οὐκ οἶνος, οὐ πολλὴ χροῖον ποιεῖ περιπτόν, ἀλλ' ὀλίγον· ἢ δὲ φύσει, ἀεί, ἕως τῆς αἰῆς. οἱ μῦθ γὰρ, θρασύτης οἱ ἔ, σιωπηλοὶ οἱ δὲ, ἐλαχμῶνες· οἱ δὲ, δειλοὶ γίνονται φύσιν, ὡς τε δῆλον ὅτι διὰ τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ὅ, τε

C οἶνος καὶ ἡ φύσις ἐκείνου τὸ ἦδος ποιεῖται γὰρ κατεργάζεται τῆ θερμότητι ταμειούμην. ὁ, τε ἔ χυμὸς καὶ ἡ κεράσις ἢ τῆς μελιμῶνος χολῆς πνευματικῆ ὄζει. δι' ὃ καὶ τὰ πνευματώδη πᾶσι καὶ τὰ ὑποχόσθρα, μελαγχολικῶ οἱ ἰατρῶ φασιν εἶναι καὶ οἶνος δὲ πνευματώδης τὴν δυνάμιν· διὸ δὲ ὄζει τὴν φύσιν ὁμοία, ὁ, τε οἶνος καὶ ἡ κεράσις. δηλοῖ δὲ ὅτι πνευματώδης ὁ οἶνός ἐστιν, ὁ ἀφρός. τὸ ὄζει γὰρ ἔλαμον, θερμὸν ὄν, οὐ ποιεῖ ἀφρόν· ὁ δὲ οἶνος, πολλὴν, καὶ μέλλον ὁ μέλας τῆ λευκοῦ, ὅτι θερμότερος καὶ σωματώδης, καὶ διὰ τῆτο ὅ, τε οἶνος ἀφροδισιατικοὶ ἀπεργάζεται, καὶ ὄρθως Διόνυσος καὶ Ἀφροδίτη λέγονται μετ' ἀλλήλων εἶναι· καὶ οἱ μελαγχολικοὶ οὐ πλείους λάρνοι εἰσίν. ὁ, τε γὰρ ἀφροδισιατικοὶ, πνευματώδης σημεῖον δὲ, τὸ ἀφρόν,

E ὅς ἐκ μικροῦ ταχέως ποιεῖται τὴν αὔξιν· σιν διὰ τὸ ἐμφυσάδειν καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμει πορῆσθαι ἀσπέρμα, γίνονται περὶ ὁδὸν ὅτι παμσιν οὐ σιν, ὅταν ἐγίεσθιντες τῆ ἡβῆν, ζῶνται τὰ ἀφρόδια ἀκαλοστικῶ γίνεθ δὲ δῆλον, διὰ τὸ πνεῦμα διεξέναι διὰ τῆς πόρων· δι' αὐν ὑπερον τὸ ὑπερὸ φέρει, ἢ τε ἐκχυσις τῆ ἀσπέρματος ἐν τῆς ὀμιλίας καὶ ἀρίφες ὑπὸ τῆ

F πνῶμματος ὡδαυῶτος φανερόν γίνεσθαι. ὡσε καὶ τῆς ἐδωμάτων καὶ ποτῆς δολόζως ταυτ ὄζειν ἀφροδισιατικῶ, ὅσα πνευματώδη τὸν ἀφρὸν τὰ ἀφρόδια ποιεῖ τύπον. δι' ὃ καὶ ὁ μέλας οἶνος, οὐδὲν ἢ ἦον τοσούτοις ἀπεργάζεται,

vinū atricoloris talem hominē reddat, qualis